

POSUDEK VEDOUČÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní magisterské zkoušce.

DIPLOMANT: HADUŠOVSKÁ Michala

Obor: režie ALD

Vedoucí diplomové práce: MgA. Jiří Havelka, Ph.D.

Diplomová práce Michaly Hadušovské je věrná svému názvu „Mechanismy tvůrčího procesu“ jen do určité míry. Jednak mnohem více než mechanismy zkoumá organickou povahu tvůrčího procesu a jednak se nezabývá obecně platnými pravidly, nýbrž především vlastním osobním přístupem k divadelnímu tvoření. Obojí je ku prospěchu věci. Díky tomu propojení celá práce balancuje na hraně odborné publikace a osobní reflexe, na hraně vyčtených citací a deníkových záznamů, na hraně objektivních poučených definic a pocitových komentářů. Pojmy jako inspirace, nápad či přítomnost jsou tak nahlíženy jednak z pozice odborných termínů (z oborů jako je neurologie, psychologie či biologie – metoda Mind map, Aha efekt, stav Flow atd.) a jednak jako osobně prožitá zkušenost při kreativním procesu. Všechny výzvy, nástrahy, pochybnosti, euforie či krize se tak stávají živou platformou pro zkoumání nekonečně složitého a komplexního fenoménu jakým je divadelní zkouška, respektive proces stavby inscenace od prvotního nápadu po premiérové uvedení. Jako by si diplomantka sama potřebovala pojmenovat některé základní opakující se fenomény, kterých se při své divadelní praxi instinktivně dotýká a ráda by je povýšila na vědomou úroveň. Koneckonců určitá víra v to, že se jako umělci můžeme neustále zlepšovat podobně jako sportovci, je patrná v celé práci. („Tak jako sportovci svým nepřetržitým tréninkem šlechtí a zdokonalují své schopnosti, aby dosahovali nejlepších výsledků, můžou i umělci pěstovat a rozvíjet specifické, a jim vlastní dovednosti a ve svém oboru posouvat jeho hranice pořád o kus dál.“)

Celou kompozici pak drží pohromadě paralela s vývojem motýla (od vajíčka, přes housenku, kuklu až k dospělému jedinci), která místy působí až naivně, zároveň však dodává celé práci jistou specifickou poetičnost, pro kterou člověk odpustí i některé příliš banální závěry („Když ponoření se do činnosti a splynutí s ní spojíme s nekonečným údivem nad touto činností, můžeme jako divadelníci nalézt nové mechanismy a tím náš kumšt rozvíjet a naše řemeslo obohacovat.“) Nejsilnější jsou místa, ze kterých číší intenzivní vnitřní nutkání Michaly Hadušovské nejen o divadle přemýšlet, mluvit a psát, ale především ho tvořit, zkoušet, nabízet publiku. („Nápady je nutné realizovat, to je jejich účel.“)

Jako školitel musím přiznat, že práce vznikala v různých nečekaných přestávkách a její vedení tedy nemohlo být kontinuální, přesto v samotném závěru diplomantka prokázala vysokou míru iniciativy, kázně a chuti a tedy magisterskou práci, kterou zdárně dokončila, d o p o r u č u j i k obhajobě.

Datum: 23.8. 2017

MgA. Jiří Havelka, Ph.D.

.....
p o d p i s